

Отъ тука се най добръ вижда самия градъ или по добръ натрупанитѣ единъ връхъ други покриви на къщата му, между които рѣзко се отличава и блещи купола на новата черква. Въ къщи стигнахъ надвечерь, дѣто прекарахъ другото време на деня съ съжителя си доктора Бонева.

Константинъ Борисовичъ Боневъ е свършилъ курсъ въ Московския университетъ; той е родомъ българинъ, а тѣй като българетѣ се отнасятъ твърдѣ почитателно и се гордеятъ съ ония отъ своитѣ братя, които сж се възпитвале въ чужбина, то не е и чудно, че всички по-високи Котленски граждани посѣщаватъ доктора Бонева. Между другитѣ мене ми се случи да се запознахъ съ нѣкой си Кръстевичъ, който се отличава както съ ума си, тѣй сжщо и съ до нѣкоя степенъ образование. Казватъ, че той много се билъ дружилъ съ турцитѣ, нѣ пжкъ и тѣй сж го изисквале обстоятелствата; а че да не е билъ той и още други двама-трима такива като него, то Котелъ може би и да не останеше на мѣстото си, както му се заканваше Сулейманъ-паша.

10-ий ФЕВРУАРИЙ.

Вчера свърнахъ и къмъ Николая Григориевича Столѣтова; той се оплаква че му е било страшно мъчно, а че и наистина му омръзватъ на човѣка еднообразнитѣ тия нескончаеми дни. Нѣма съ какво да се позанимаешъ; нѣма нито книга, нито вѣстници, а щомъ настъпи вечеръ, просто не знаешъ на кждѣ да уловишъ, едничкото утѣшение е да играешъ преферансъ. Днесъ се бѣха събрали у мене и пресядѣхме до сръднощъ. Тжъзъ вечеръ сжщо се научихме и за пристигането най послѣ на новия началникъ на опълченieto, генералъ Давидовъ.

11-ий ФЕВРУАРИЙ.

Являвамъ се на новия си началникъ; сварихъ го при генерала Столѣтова, който е, както се вижда, доволенъ, дѣто ще се отърве отъ заточението си въ Котелъ.

Николай Григориевичъ, прѣзъ всичкото време на командването си, се е стараялъ да принесе на всякого огъ насъ,